

16 Δεκεμβρίου 2014

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Θέμα: Ανάγκη διάσωσης των Παιδικών Χωριών ΣΟΣ

Ο σκοπός των Παιδικών Χωριών ΣΟΣ είναι να βοηθούν παιδιά που έχουν ανάγκη φροντίδας και προστασίας γιατί έχουν βρεθεί μακριά από το φυσικό οικογενειακό τους περιβάλλον προσφέροντάς τους, παράλληλα, τη δυνατότητα να ξαναβρούν ένα μόνιμο σπίτι και να ζήσουν σε ένα περιβάλλον το οποίο προσπαθεί να πλησιάσει εκείνο της φυσικής οικογένειας. Σε μια οικογένεια ΣΟΣ ζουν μαζί 6-8 παιδιά, αγόρια, κορίτσια διαφορετικών ηλικιών που μεγαλώνουν μαζί σαν αδέρφια και φοιτούν σε τοπικά δημόσια σχολεία. Η επιλογή των παιδιών γίνεται με αποκλειστικό κριτήριο την ανάγκη προστασίας τους, ανεξάρτητα από τη φυλή, εθνικότητα, θρησκεία. Απώτερος στόχος είναι η επανένταξή τους στο κοινωνικό γίγνεσθαι προς όφελος του εαυτού τους και των συνανθρώπων μας. Μετά την ολοκλήρωση της βασικής τους εκπαίδευσης και κατά τη διάρκεια της μαθητείας τους σε ένα επάγγελμα ή των σπουδών τους, ζουν στη Στέγη Νέων η οποία είναι το λογικό αναγκαίο συμπλήρωμα στην παιδαγωγική αντίληψη της φιλοσοφίας του ιδρύματος. Εν συντομία, τα Παιδικά Χωριά ΣΟΣ καλύπτουν ζωτικές ανάγκες στις οποίες το κράτος πρόνοιας και δικαίου αδυνατεί να ανταποκριθεί.

Με πρόσφατη Υπουργική Απόφαση, τίθενται προδιαγραφές παλαιών ορφανοτροφείων στα σπίτια φιλοξενίας των παιδιών. Δηλαδή, καθορίζει ότι τα παιδιά θα πρέπει να χωρίζονται ανά ηλικίες, να κοιμούνται σε διαφορετικές αίθουσες, τα παράθυρα να μην ανοίγουν (δήθεν) προς αποφυγή τραυματισμών, να χωρίζονται αδέρφια, εκτός και αν είναι δίδυμα ή τρίδυμα, κάθε κτίριο να φιλοξενεί 18-22 παιδιά με ένα «επόπτη», οι χώροι διαμονής να καλούνται «θάλαμοι», να επανεγκρίνεται η άδεια λειτουργίας του ιδρύματος με κάθε αλλαγή νομίμου εκπροσώπου κλπ. Εν συντομία, θεσπίσθηκαν και εγκρίθηκαν κανόνες και προδιαγραφές που παραπέμπουν στην αναβίωση των παιδουπόλεων, του παρελθόντος, και του αναχρονισμού.

Επειδή:

- Η βασική φιλοσοφία των παιδικών χωριών ΣΟΣ είναι το διαφορετικό και το ανθρώπινο πρότυπο για τα παιδιά που βρίσκονται σε ανάγκη, με την έννοια της οικογενειακής φροντίδας, της παρουσίας μητέρας ΣΟΣ, και της παραμονής των φυσικών αδελφών ενωμένων
- Στην Ελλάδα του 2014, επιβάλλεται ο εξανθρωπισμός της ζωής των παιδιών που στερήθηκαν τη φυσική τους οικογένεια και τα δικαιώματά τους, ο οποίος όμως δεν προκύπτει από την πρόσφατη Υπουργική Απόφαση

- Οι νέοι κανόνες που μετατρέπουν τα σύγχρονα παιδικά χωριά σε αναχρονιστικές παιδουπόλεις, δεν συνάδουν με το κράτος πρόνοιας και, κυρίως, με τις αρχές ενός σύγχρονου Ευρωπαϊκού κράτους
- Η λειτουργία των παιδικών χωριών καθίσταται δυσχερής έως αδύνατη σε συνέχεια της Υπουργικής Απόφασης, λόγω ασυμβατότητας των φιλοσοφιών κράτους και ιδρύματος με δραματικές συνέπειες, μεταξύ άλλων, στην ευάλωτη αυτή ομάδα των παιδιών που χρήζουν οικογενειακής φροντίδας και προστασίας

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1) Σε ποια κριτήρια και αρχές βασίστηκε η Υπουργική Απόφαση που παραπέμπει στο αναχρονιστικό παρελθόν; Με ποια λογική πρέπει όλα τα κτίρια να προσομοιάζουν σε εκείνα των παλαιών δημόσιων ιδρυμάτων που, επίσης, θα έπρεπε να έχουν εκσυγχρονιστεί;
- 2) Πως θα καλύψετε το κενό που θα δημιουργηθεί από την παύση λειτουργίας των παιδικών χωριών ΣΟΣ, τα οποία από το 1982 έχουν προσφέρει τεράστιας σημασίας υπηρεσίες στα παιδιά που έχουν ανάγκη; Μήπως υποβαθμίζοντας τα πρότυπα οικογενειακής φροντίδας που έχουν ανάγκη τα παιδιά τα οποία, λόγω αντίξων συνθηκών, την στερούνται;

Η βουλευτής που ερωτά

Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη